

[Kim Behnke]

bevis på, at man fra regeringens side helt bevidst har ladet stå til. Man har helt bevidst ladet folk komme i økonomisk uføre, og vi ved jo, hvad der kommer til at ske.

En af de fornemste ting, man kan gøre som politiker, er at lære af historien, og historien på dette område er helt ny. Vi ved, at dette kommer til at koste, at titusinder af familier bliver sendt på gaden. Det kommer til at koste flere offentlige udgifter, for som hr. Køpke Christensen ganske rigtigt har gjort opmærksom på – eller var det hr. Tom Behnke? – så er det sådan, at konsekvensen af dette også er, at lejerne i de almennyttige boliger får deres boligudgift forhøjet, hvorved de offentlige udgifter til boligstøtte osv. kommer til at stige. Altså flyttes der igen velfærd fra dem, der ejer deres bolig, til dem, der lejer deres bolig. Og det er regeringen, der foretager denne flytning af velfærd med titusinder af tvangsauktioner ogulykkelige familier til følge.

Så kunne vi forstå, at den konservative ordfører fru Pernille Sams mente, at der var en rød linie i den konservative politik. Det tør svagt antydes, at der efterhånden er en rød linie i Det Konservative Folkepartis politik. For det er jo kammeraterne i Socialdemokratiet og i Socialistisk Folkeparti, man indgår aftaler med også på dette område. Nu er det ikke længere kun vedrørende EF, det er ikke længere kun vedrørende udenrigspolitikken, det er ikke længere kun vedrørende forsvarspolitikken, det er også vedrørende boligpolitikken og skattepolitikken, man indgår aftaler med kammeraterne i Socialdemokratiet og i Socialistisk Folkeparti – og tillykke med det! Vi har noteret os, at der minsandten er en rød linie i Det Konservative Folkepartis politik.

Som både fru Pia Gjellerup og hr. Jes Lunde gjorde til hovedingrediensen i deres indlæg: Folk kan jo bare klage. Og intet er vel et større ønske hos netop disse socialistiske partier, end at folk klager, for – som man samtidig, i samme åndedrag, i samme punktum redegjorde for – så skal der tilføres flere ressourcer til Landskatteretten, til vurderingssystemet osv., så folk kan få en hurtig behandling. Ja, for man ønsker endnu flere offentligt ansatte, så der kan blive brugt endnu flere skattekrone, så folk kan blive flået for endnu flere midler og dermed bragt ud i større økonomisk uføre.

Det, der virkelig kan gøre én ondt i en debat som denne, er den tilbagelænedede ligegyldighed over for de menneskeskæbner, som man har på samvittigheden, disse titusinder af familier, som må sidde ved aftensmaden og erkende, at nu er det slut med at bo dér, nu skal man ud og søge ny bolig, man magter ikke længere at samle sammen til afdragene, man magter ikke længere at finde penge til skatter og afdrag, nu skal familien bryde op, man skal finde et andet sted at bo, børnene skal skifte skole osv. osv. Man skubber nu helt bevidst og med åbne øjne titusinder af familier ud i alle de tragedier, der følger i kølvandet på tvangsauktioner, ud i de ulykkelige forløb.

Debatten i dag har vist, at der ikke er andre partier – måske lige på nær CD – der overhovedet ønsker at hæve et øjenbryn i denne sag. Det eneste, man har tilovers for disse titusinder af familier, er at love dem, at man nu grundigt vil overveje, om vi kan få et nyt vurderingssystem. Men som vi så grundigt har redegjort for – særlig under de korte bemærkninger – hjælper et nyt vurderingssystem intet som helst på de girokort, der dumper ind ad brevsprækken nu. Vi kan kun håbe på, at befolkningen vil reagere på samme måde, som det skete i sin tid, da vi fik renteaftagen, at man rejser sig i et oprør og siger: Nok er nok, og nok er nu!

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Fremskridtspartiet anklagede mig for, at jeg sagde noget, der lå en anelse ud over det, som statsministeren havde sagt her fra Folketingets talerstol for lidt siden, og ganske kort tid efter var der en anden fra Fremskridtspartiet, der her fra Folketingets talerstol anklagede hr. Mejdahl for at sige noget, der lå lidt inden for det, statsministeren havde sagt for kort tid siden. Så nu har man altså anklaget både det ene regeringsparti for at sige noget, der ligger lidt udenfor, og det andet for at sige noget, der ligger lidt indenfor; det siger alt om Fremskridtspartiets konsekvens. Der er ingen konsekvens. Man slynger om sig med ord.

Nu har vi også lige hørt hr. Kim Behnke påstå, at regeringens aftale med kommunerne faktisk slet ikke eksisterer, at man nok tværtimod har aftalt med kommunerne, at man skal have flere skatter til kommunerne. Faktum er,